

NTFR 2015/2178 Hoewel met niet reageren op uitnodiging hoorgesprek geen afstand is gedaan van hoorrecht, mocht inspecteur afzien van horen

Rechtbank Noord-Holland 03 juli 2015, nr.14/1928
Rechtbank Noord-Holland 03 juli 2015, nr.14/1929

Belastingjaar/tijdvak	2010, 2011	☐ Brondocument
Trefwoorden	vrijstelling VPB	
Wetsartikelen	Awb-art. 7:3 AWR-art. 8 AWR-art. 27e AWR-art. 67a BBBB 1998-art. 21 Wet VPB 1969-art. 2 Wet VPB 1969-art. 6	
Auteur	mr. I.R.J. Thijssen	
ECLI	ECLI:NL:RBNHO:2015:5463	

Samenvatting

Belanghebbende, een stichting, beheert de ontslagvergoeding van A. Belanghebbende heeft het geld van de vergoeding op enig moment uitgeleend. Belanghebbende heeft, ondanks meerdere aanmaningen, geen aangifte VPB gedaan over de jaren 2010 en 2011, met als gevolg dat de inspecteur de onderhavige aanslagen ambtshalve heeft vastgesteld. In bezwaar heeft belanghebbende aangegeven gehoord te willen worden. Hoewel het niet reageren op pogingen van de inspecteur om te komen tot een hoorgesprek niet betekent dat afstand is gedaan van het hoorrecht, mocht de inspecteur afzien van het horen op grond van het per 1 januari 2013 luidende art. 7:3, aanhef en onderdeel d, Awb, op grond waarvan van het horen van een belanghebbende kan worden afgezien indien de belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord. Voorts oordeelt de rechtbank met betrekking tot de ambtshalve aanslagen VPB dat deze terecht en niet tot een te hoog bedrag zijn vastgesteld. De rechtbank vermag niet in te zien dat belanghebbende vrijgesteld zou zijn van heffing van vennootschapsbelasting. (Beroep ongegrond.)

Commentaar

Hoewel de hoorplicht een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarschriftprocedure is een bestuursorgaan niet in alle gevallen verplicht om een belanghebbende te horen. In art. 7:3 Awb zijn de gevallen genoemd waarin een bestuursorgaan kan afzien van het houden van een hoorgesprek. Per 1 januari 2013 is daar een geval bijgekomen (art. 7:3, onderdeel d, Awb), namelijk als een belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord (de zogenoemde ‘antwoordkaartmethode’). In het onderhavige geval heeft belanghebbende verzocht om te worden gehoord, maar heeft belanghebbende vervolgens niet gereageerd op de talloze verzoeken van de inspecteur om het bezwaar te bespreken tijdens een hoorgesprek. De rechtbank beschouwt deze pogingen van de inspecteur om een concrete afspraak te maken als een aan belanghebbende gestelde redelijke termijn om te verklaren dat hij (nog steeds) gebruik wil maken van het recht om te worden gehoord. Nu belanghebbende niet heeft gereageerd op deze verzoeken van de inspecteur (terwijl vaststaat dat deze verzoeken wel door belanghebbende zijn ontvangen), oordeelt de rechtbank dat – gelet op art. 7:3, aanhef en onderdeel d, Awb – van het horen kan worden afgezien en dat er geen sprake is van schending van de hoorplicht. Gezien de in de uitspraak geschetste gang van zaken en de weinig coöperatieve houding van belanghebbende kan ik mij goed voorstellen dat de inspecteur uiteindelijk maar heeft afgezien om belanghebbende te horen. De vraag is echter of de inspecteur desalniettemin gehouden was om belanghebbende uit te nodigen voor een hoorgesprek op een door hem vast te stellen tijdstip en plaats (zie r.o. 3.3 van HR 15 mei 2009, nr. 08/00437, NTFR 2009/1114). Het arrest uit 2009 ziet namelijk op het (vergelijkbare) geval waarin belanghebbende een verzoek heeft gedaan om te worden gehoord, terwijl het per 1 januari 2013 ingevoerde art. 7:3, onderdeel d, Awb ‘slechts’ ziet op het geval waarin belanghebbende een dergelijk verzoek niet binnen een redelijke termijn heeft gedaan.

[1] Igor Thijssen is verbonden aan Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam

photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.